

Sygn. akt III Kow.547/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 20.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego J. W. (W.) s. F.** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1kkw w zw. z art.150§1 i 2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu J. W. s. F.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego P. G.i J. z dnia 28.06.2012r., sygn. akt VIIIK 744/12; 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego P. M.i W. z dnia 15.07.2015r., sygn. akt VIK 1231/14;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. Ż. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany J. W. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary, wskazując iż ma problemy z poruszaniem się po wypadku samochodowym oraz cierpi na padaczkę pourazową. Jednocześnie podniósł, że zakład karny w którym przebywa nie jest w stanie mu zapewnić stałego leczenia, a schorzenia jakie u niego występują nie pozwalają mu normalnie funkcjonować.

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z art.153§1kkw Sąd penitencjarny udziela przerwy w wykonaniu kary w wypadku określonym w art.150§1kkw. W świetle tego przepisu wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie tej kary sąd odracza do czasu ustania przeszkody.

Stwierdzenie u skazanego ciężkiej choroby nie stanowi samoistnej przesłanki do udzielenia skazanemu przerwy w odbywaniu kary. Wystąpienie u skazanego ciężkiej choroby musi być powiązane ze stwierdzeniem kolejnej niezbędnej przesłanki. Sąd musi także ustalić, że nie jest możliwe wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym czy też w warunkach więziennej służby zdrowia, bowiem pobyt taki może zagrozić życiu skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Zagrożenie, o którym mowa nie dość, że nie może być abstrakcyjne to musi być ustalona bezpośrednia możliwość wystąpienia takiego skutku.

Przechodząc, do realiów niniejszej sprawy zauważyć trzeba, że skazany przebywając w zakładzie karnym nie jest pozbawiony opieki lekarskiej ze strony pracowników więziennej służby zdrowia.

Z opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 20.05.2015r. wynika, że rozpoznano u J. W. inne postacie uogólnionej padaczki i zespołów padaczowych, padaczkę pourazową, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego oraz stare złamanie nosa.

Skazany, w wywiadzie podał, że doznał urazu głowy około 12 lat temu i od tego czasu ma padaczkę pourazową. Otrzymuje na stałe lek o nazwie F..

Obecnie napady padaczki u skazanego nie występują. Nadto, miał on wykonane badanie tomograficzne głowy, w dniu 30.10.2014r. które nie wykazało odchyień od normy.

Z uwagi na postępujące problemy z poruszaniem się, skazany odbył w październiku 2014r. konsultację ortopedyczną. W jej wyniku konsultujący lekarz ortopeda zlecił skazanemu leczenie neurologiczne.

Skazany w czasie odbywania kary, odbył kilka konsultacji neurologicznych, ostatnią w dniu 8.05.2015r. Konsultujący lekarz neurolog stwierdził, iż zaburzenia chodzenia są wynikiem występujących u niego zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, potwierdzonych badaniem rezonansu magnetycznego w dniu 4.05.2015r. i polineuropatii poalkoholowej. Dodał, że nie istnieją metody leczenia tych zmian neurologicznych a możliwie są jedynie okresowe zabiegi rehabilitacyjne, niestety o wątpliwych efektach.

Z powodu utrudnionego oddychania przez nos, skazany w dniu 14.01.2015r. został poddany konsultacji laryngologicznej. W jej wyniku stwierdzono stare złamanie nosa i dość dobrą drożność przewodów nosowych. Nie zalecono żadnego leczenia.

Uczestniczący w posiedzeniu Sądu w dniu 7.10.2015r. lekarz więzienny oświadczył, że podtrzymuje wnioski wynikające ze świadectwa lekarskiego i dodał, że nic się nie zmieniło w sytuacji zdrowotnej skazanego od ostatniego posiedzenia. Wskazał, że zmiany jakie występują na nogach skazanego to jest efekt występującej u niego miażdżycy postępującej z wiekiem. Skazany ma miażdżycę, jednak może zostać poddany konsultacji chirurgicznej w warunkach zakładu karnego.

Nadesłana opinia uzupełniająca o stanie zdrowia skazanego z dnia 14.10.2015r. wskazuje, że u J. W. rozpoznano także polineuropatię poalkoholową. Z uwagi na dolegliwości bólowe kończyn dolnych oraz fakt ciągłego palenia papierosów, skazany był diagnozowany przez lekarza specjalistę z zakresu chirurgii naczyniowej, w dniu 10.07.2015r. Wówczas miał wykonane badanie USG D. tętnic kończyn dolnych, które nie wykazało istotnych zwężeń tętnic, natomiast przepływy określono jako w normie. Lekarz zalecił także skazanemu zażywanie leku A.. Poza tym, nie wskazano na potrzebę wykonania jakichkolwiek dodatkowych badań ani badania kontrolnego w (...). Następnie, skazany został dwukrotnie, tj. w dniu 5.10.2015r. i 12.10.2015r. poddany badaniu przez lekarza chirurga w Zakładzie Karnym w C. który potwierdził fakt palenia papierosów i zlecił wykonanie badania A.-TK kończyn dolnych. Termin tego badania wyznaczono na dzień 30.10.2015r.

Uczestniczący w posiedzeniu Sądu w dniu 21.10.2015r. lekarz więzienny stwierdził, że w przypadku skazanego lekarz chirurg nie dostrzegł nic nagłego wymagającego leczenia, natomiast zlecił diagnostyczne badanie A.-KT i takie badanie zostanie skazanemu wykonane w dniu 30.10.2015r. Około miesiąca potrwa sporządzanie opisu badania. Lekarz dodał, że skazany był poddawany badaniu przepływu w P. i chirurg w swojej opinii stwierdził, że skazany nie wymaga leczenia.

Z uzupełniającej opinii lekarskiej z dnia 3.11.2015r. wynika, że w dniu 30.10.2015r. odbyło się badanie A.-TK kończyn dolnych. Stwierdzono zwężenie miażdżycowe tętnicy biodrowej wspólnej prawej, tętnicy pod kolanowej prawej, tętnicy biodrowej wspólnej lewej. Zlecono dokonanie ponownej konsultacji w Poradni (...) naczyniowej, w celu ustalenia dalszego leczenia.

Biorący udział w posiedzeniu Sądu w dniu 10.11.2015r. lekarz więzienny stwierdził, że w związku ze zmianami miażdżycowymi tętnic kończyn dolnych skazany był konsultowany 2 razy przez chirurga naczyniowego. W dniu 30.10.2015r. zostało wykonane badanie A.-KT kończyn dolnych. W opinie tego badania stwierdzono liczne zmiany

miażdżycowe. Skazany został skierowany do Poradni Chirurgicznej w Zakładzie Karnym w C.. W dniu 9.11.2015r. odbył ponownie konsultację chirurgiczną w wyniku której zalecono wizytę w Poradni Chorób Naczyń, celem ustalenia sposobu leczenia operacyjnego. Termin wizyty w Poradni wyznaczono na dzień 2.12.2015r.

Z kolei, opinia uzupełniająca z dnia 8.12.2015r. o stanie zdrowia skazanego potwierdza występowanie u skazanego miażdżycy uogólnionej, miażdżycy kończyn dolnych, polineuropatii alkoholowej oraz padaczki. W dniu 2.12.2015r. skazany odbył wizytę w Poradni Chirurgii Naczyniowej. W jej wyniku, lekarz specjalista zasugerował, że dolegliwości związane są w pierwszej kolejności z występującymi u skazanego zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i zaproponował dalsze leczenie w tym kierunku. W badaniu przedmiotowym nie stwierdził u skazanego cech ostrego niedokrwienia kończyn dolnych. Jednocześnie, poprosił o ponowne wykonanie badania A.-KT kończyn dolnych. Zlecił podawanie leków oraz kontrolne badania laboratoryjne, a także całkowity zakaz palenia papierosów.

Uczestniczący w posiedzeniu Sądu w dniu 16.12.2015r. lekarz więzienny stwierdził, że wobec skazanego odbyło się ponowne badanie angio KT. Jego wyniku jeszcze nie ma, jest w opracowaniu. Całe badanie musi zostać opracowane przez radiologa a następnie lekarz musi je opisać. Jednocześnie dodał, że sam opis radiologiczny zapewne będzie w ciągu kilku dni a skazany na dzień 13.01.2016r. miał ustalony termin konsultacji przez chirurga naczyniowego i to on ustali dalsze postępowanie.

Z uzupełnionej opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 16.12.2015r. wynika, że skazany w dniu 15.12.2015r. miał wykonane badanie angio-KT kończyn dolnych. Wynik tego badania jest w opracowaniu. Aktualnie, skazany oczekuje na planową wizytę w Poradni (...) Naczyniowej której termin ustalono na dzień 13.01.2016r. Z opinii tej wynika, że skazany ma zapewnioną należyłą opiekę medyczną a pobyt w zakładzie karnym nie zagraża bezpośrednio jego życiu a także nie stwarza zagrożenia pogorszenia zdrowia.

Z przedłożonych w dniu 20.01.2016r. dokumentów wynika, iż skazany w dniu 13.01.2016r. był konsultowany przez lekarza chirurga naczyniowego, który rozpoznał u skazanego miażdżycę, stwierdził, że skazany nie wymaga leczenia operacyjnego, a skazany winien być kontrolowany raz na pół roku. Z dokumentu z dnia 15.12.2015r. wynika, że wobec skazanego wykonano badania T. A. kończyn dolnych. U skazanego rozpoznano zmiany miażdżycowe. Z opinii o stanie zdrowia z dnia 19.01.2016r. z ZK C. wynika, że w dniu 15.12.2015r. odbyło się badanie angio-TK kończyn dolnych. Skazany był konsultowany w Poradni (...) Naczyniowej w S.. Stwierdzono, że stan chorobowy skazanego jest stabilny, dalszy pobyt w zakładzie karnym nie zagraża bezpośrednio życiu skazanego i nie stwarza zagrożenia pogorszenia stanu zdrowia. Skazany może być leczony w warunkach zakładu karnego.

Uczestniczący w posiedzeniu w dniu 20.01.2016r. lekarz więzienny stwierdził, że od ostatniej daty wydania świadectwa lekarskiego nic się nie zmieniło. W badaniu angiogramografii nie stwierdzono istotnych zwężeń tętnic kończyn dolnych. Pobyt skazanego w zakładzie karnym nie zagraża jego życiu i nie stanowi zagrożenia dla zdrowia, gdyby zaistniała sytuacja pogorszenia zdrowia, można skorzystać z wolnościowej służby zdrowia.

Z przedmiotowych opinii o stanie zdrowia wynika, że skazany może być leczony w zakładzie karnym, a schorzenia jakie u niego rozpoznano nie stanowią ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonanie kary i obecnie nie zagrażają jego życiu i nie spowodują dla jego zdrowia poważnego niebezpieczeństwa, w przypadku osadzenia w izolacji. Nie można pominąć również tego, że skazany przebywa w jednostce penitencjarnej z całodobową opieką medyczną oraz ma dostęp do specjalistycznych konsultacji, m.in. ortopedycznej, laryngologicznej i chirurgicznej. Jednak, w sytuacji zagrożenia życia, bądź zdrowia może w każdej chwili zostać skierowany do szpitala w warunkach powszechnej służby zdrowia.

Dodać należy, że skazany w dniu 15.05.2016r. kończy odbywanie kary pozbawienia wolności a to że w stosunkowo nieodległej przyszłości będzie mógł kontynuować leczenie zgodnie z własnymi kryteriami.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 18.01.2006r. w sprawie II AKzw 871/05, ciężka choroba w rozumieniu art.150§1 i 2 k.k.w. przepisu to "taka ciężka choroba, która uniemożliwia wykonanie kary, to znaczy może zagrazić życiu

skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo w wypadku osadzenia go w zakładzie karnym".

Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie występuje, a co za tym idzie pobyt skazanego na wolności celem podjęcia specjalistycznego leczenia, nie jest zasadny.

Zgodnie z art.115§1 a kkw skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo wyboru lekarza i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej, świadczeniodawcy udzielającego ambulatoryjnych świadczeń opieki zdrowotnej, lekarza dentystry oraz szpitala. Tylko w wypadku szczególnym, gdy służba ta nie jest w stanie zapewnić właściwej opieki medycznej – świadczenia zdrowotne mogą być wykonywane w innych zakładach opieki zdrowotnej.

Nadmienić trzeba, że w przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających udzielenie skazanemu przerwy ze względów zdrowotnych Sąd penitencjarny może w każdym czasie udzielić przerwy z urzędu po otrzymaniu stosownego świadectwa lekarskiego lub wniosku dyrektora zakładu karnego o udzielenie skazanemu przerwy w karze.

Rozważając możliwość udzielenia skazanemu przerwy w karze pozbawienia wolności, Sąd penitencjarny powinien ocenić, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej celem (vide: postanowienie S.A. w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w C. z dnia 11.08.2015r. wynika, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art.226§1kk w sprawie VIII K 744/12 SR P. G.i J.. Upřednio odbył też karę pozbawienia wolności za przestępstwa z art.190§1kk, art.226§1kk w zw. z art.64§1kk w sprawie VI K 168/14 SR P. M.i W.. To oznacza, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym.

Z informacji KRK z dnia 26.08.2015r. załączonej do akt niniejszej sprawy wynika bowiem, że skazany był 7-krotnie karany, z czego 5-krotnie za przestępstwa podobne, w sprawach: VI K 168/14, VI K 1544/13, VI K 1365/13, VIII K 744/12, XXV K 756/07. To dowodzi, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym, przejawiającym utrwalone skłonności naruszania porządku prawnego i popełniania czynów karalnych tego rodzaju.

Ponadto, skazany w przeszłości korzystał z warunkowego zwolnienia, które zostało mu odwołane. Ta okoliczność wskazuje, że zastosowany wobec skazanego środek związany z poddaniem go próbie okazał się nieskuteczny.

W tej sytuacji brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem, tym bardziej jeśli uwzględni się informację psychologa więziennego, z której wynika, że skazany nie daje gwarancji właściwego funkcjonowania na wolności w tym unikania zachowań agresywnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z treści art.150§1 i 2kkw, a dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w karze. Z tego też względu, uznając wniosek za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o advokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (z późn. zm. Dz. U . z 2015r. poz. 616).

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.